

IV.52 Dášúra dává svému dvanáctiletému synu poučení o poznání Skutečnosti.

VASIŠTHA pokračoval: V této době jsem se nacházel v blízkosti stromu, kde Dášúra přebýval, a zaslechl jsem, jak učí svého syna.

DÁŠÚRA pravil: Rád bych ti něco o projeveném světě ukázal na následujícím příběhu. Žije tu mocný král jménem Kóta, který si dokáže podrobit tři světy. Božstva vládnoucí nad světy věrně následují jeho příkazy. Těžko by někdo vyčíslil všechny jeho skutky, které přinesly jednou štěstí, jindy neštěstí. Stejně jako nelze pěstí udeřit prostor, tak nedokáže nikdo žádnou zbraní překonat královu chrabrost. S jeho činy by se nemohly měřit ani skutky bohů, jako jsou Indra, Višnu či Šiva.

Tento král má tři těla, nejvyšší, střední a nejnižší, která se zmocňují světů. Král se zrodil z prostoru a v prostoru přebývá. Vybudoval zde město, které má tři části a čtrnáct okrsků, kde je mnoho krásných zahrad, nádherné vrcholky hor i sedm moří. Jsou zde také dva zdroje světla, teplý a studený, jejichž světlo nikdy nezeslábne.

Ve městě král stvořil několik druhů bytostí. Některé přebývají ve vyšších sférách, další uprostřed a jiné jsou dole. Některé mají život dlouhý, jiné krátký. Mají tmavé vlasy a devět otvorů propouštějících vzduch dovnitř a ven. Jsou vybaveny pěti světly, třemi sloupy a bílými podpěrami a obaleny vlhkou hlínou. Všechno vytvořila *májá* neboli síla preludu onoho krále.

Král se baví a hraje si s duchy a skřety, kteří se bojí dotazování a zkoumání a které si stvořil na obranu svých paláců, tedy svých různých těl. Rozhodne-li se přestěhovat, vybuduje si v mysli nové sídlo a obklopen skřety spěchá do nového příbytku, poté co opustil ten předchozí. Obsadí nové město, které si vykouznil ve vlastní představě. A zde opět přemítá o zániku a ničí sám sebe. Někdy naříká nad tím, jaký je hlupák, a jindy se raduje, jak je oproti druhým úspěšný.

Král žije, vítězí i ustupuje, padá a znovu se zvedá, vzkvétá a odchází. Můj synu, oceánem projeveného světa je tento král neustále zmítán sem a tam.